

— ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME —

NR. 2

VÅREIN 1980

12. ÅRG.

VÅR LENGSEL

Vinteren føles så lang og hard,
ja det føles som den slett ingen ende tar.
Man kikker og ser på hver måned i almanakken,
mens snøen ligger ennå i fonner over bakken.
Trærne de spriker med bladløse greiner,
og jordklumpen villig små grospirer hegner.
Man kan riktig lure på om det blir vår,
men over det er det ikke oss mennesker som rår.
Vedkubber blir lagt inn i ovnen til varme,
man koser seg over dens kvitrende charme.
Så trøster man seg med ovnsvarmen inne,
og når man av og til ser sola skinne.
Ja vinteren kan jo også være koselig å ha,
det ser man jo på de unge som i sporten er gla'.
Uten is ingen skøyter, uten snø ingen skirenn,
allikevel kommer det dog et men -----.
Lengten går mot vår og dens lysere dager,
når innsekter og kryådyr begynner og gnager.
Når alle spirer under jorda våkner til nytt liv,
ja da er det så fantastisk at man bare seg i drømme kan hengiv'.
Når de første hvitveis blir plukket og satt i vann,
blir man stående der og undre seg et lite grann.
Skaperverket er så stort og vårlengselen føles overvunnet,
da er det som om tonen inne i en springer ut, den som før var
forstummet.
Og trærne som har stått med greiner så nakne,
der kan man nå se tegn til liv, om enn spake.

Men kan man først en liten spire se,
ja da grønnes det fort på hverteneste tre.
Og fra sydens varme land,
kommer trekkfuglene kvitrende og slår seg ned på mark og strand.
Det er som et kor av herlige stemmer,
mår man lytter til tonene og dem fornemmer.
Og går man i skog og blandt trærnes kratt,
og sitter der stille på en liten knatt.
Da er det som alt det innestengte velder seg frem,
mot en ukjent tid, man vet ikke hen.
Så hører man fra trærne det rasler og rister,
det er fuglene som bygger sitt hjem av kvister.
Og barna deres de passer så skånsomt på,
at ikke noen tyver skal opp til dem nå. ----
Og bonden man skimter med kjerre og hest,
for jorda skal dyrkes og såes som best.
Nei bonden, hva skulle vi gjort uten ham?
som dyrker korn og poteter til hele vårt land.
Selv båtene skal også sin vårrengjøring ha,
og ellers i havene blir det hakket og spadd.
Ja plutselig er våren her, med hele dens prakt og utfoldelse
og man sitter bare i undring og kan ei få frem et ord. (stor,
For alt som er skapt av den hellige Gud,
står tegnet i naturens skjønneste skrud.
Du vår med lyse dager med lengting, liv og sang,
du spør at Gud oss lager en bedre vår engang.

Margrethe Svendsen.

Den siste vinteren var lang og kald, ja uendelig lang syntes de fleste. Ut hole mars blåste en iskald austavind og vi trodde at våren aldri ville komme. Men det gjorde den- Det vil si, vårvær i egentlig forstand har vi ikke lenger- Skiftende vær med sol og mildt vår-regn utover i april og mai, har vi hatt lite av i de senere år. Vinteren holder ut så lenge den bare kan, for så plutselig å gå over i en tidlig sommer. -- Vi hadde litt snø og sludd like før påske, men så var det slutt. Og så ble det sol, bare sol. Påska ble solrik og fin og vi fikk mange fine solrike dager utover i april og mai. Det som vi trodde skulle bli en sen vår, utviklet seg til å bli en meget tidlig sommer, og i begynnelsen av mai lyste bjørka grønn. Men vi har ikke hatt noe nedbør såden før påske, altså ikke regn i det hele tatt i vår (unntatt noen små skvettebyger). Alt utviklet seg veldig fort, men står

nå (22. mai) i stampe av mangel på regn. Skjelden har jorda vært så tørr og brønnene så nær tomme så tidlig på året. Vi er glade i sol og varme og må bare nyte det som best vi kan- Vi minnes bare så altfor vel hvordan vi i lange tider gikk og hutret og frøys og stundet mot sommer. Det er likesom blitt slik nå at de værtypene vi får varer så uendelig lenge. Vi har også noen ganger hatt fint sommervær i mai og begynnelsen av juni for så å få det surt og ufyselig senere hen. Så la oss da håpe på et "godt og tjenlig vær" framover. Et vær som vil passe de fleste av oss, både de som vil slikke sol på svabergene, de som stiller med hagene sine og bonden som trenger regn for at grøden hans skal bære mange fold. God sommer.

Vi
en a
er a
supp
bord
re m
de b
land
makr
Så l
Det
og t
filg
På 30
tatt
av de

SKJERNØYPOSTEN

Redaktør: Sigurd Aalvik
Tlf. 68611

I redaksjonen: Håkon Karlsen,
Georg Walvick og Norvald
Jenssen.

Adr. Skjernøy, 4500 Mandal.

Postgirokonto: 5 42 53 68.

Kontakt i USA:

Mrs. Elinor Kristiansen,

Adr. 853 - 58 st.

Brooklyn N.Y. 11220.

Abonnementspris pr. år kr. 10.-

USA \$ 2.-

LITT FISKEPRAT

Vi er, når dette skrives, i midt-
en av mai og den første makrellen
er alt kommet i panna, og rabarbra-
suppa mangler heller ikke på
bordet. Kan noen tenke seg en bed-
re middag, nam-nam. Det er et av
de beste sommertegn her på Sør-
landet, når det lukter stekt
makrell over hele øya.
Så litt over til fiskeprat igjen.
Det har vært bra med sei, lyr
og torsk, især har de nye mono-
filgarna fisket veldig godt.
På 30 garn er det enkelte ganger
tatt fangster på 200 - 600 kg, og
av dette er mye stor torsk og lyr.

Fangstene taes på fra 30 - 70
favners dyp og garna blir truk-
ket opp med kraftblokk.

For første gang på mange år har
også traling etter reker i
Mannefjorden gitt gode fangster,
og flere skøyter har deltatt.

De heldigste har på enkelte
dager fått opp til 600 kg
med reker, rå blandingsreker
og kokte, men de fleste dagene
er fangstene langt mindre.

Sverre og Kristian fra Dyrstad
med "Loggi" er de eneste fra
øya som har drevet etter reker
med egen båt. Men flere av

unggudan fra øya har vært med
som mannskap på tralerskøyter
andre steder fra og fisket på
Revet og under land og fått
ganske gode fangster. Rekene
er betalt med kr. 20 pr. kg
for store kokte reker og ca. 12
for rå blandingsreker, som går
til fabrikk for pilling og ned-
legging i spann og boks.

Så har vi makrellen som allerede
har vist seg i drivgarna.

Det er 10 fiskere fra øya som
er med i dette fisket i år,
de er med fartøyer fra Linde-
snes og Flekkerøya. "Nesebuen"
fra Lillehavn, hvor Herman og
Sverre Gunnar Syvertsen er med
har allerede fått en dagsfangst
på 5500 kg på ca. 120 garn,
5-6 timers kjøring av land.

Vi får håpe at dette gode fis-
ket fortsetter med snurpenot
og dorg når makrellen kommer
nærmere land. Og for alle våre
lesere som ferdes på sjøen om
sommeren og prøver fiskelykken
ønsker vi godt fiske og en fin
sommer. -----

Tro nå endelig ikke at driv-
garnsfiske etter makrell er
lett-tjente penger. Vår medar-
beider, Georg Walvick, er gam-
mel fisker og har også vært med
på driving. Det er et blodslit,
sier han. En lenke på ca. 100
garn, tilsvarer omtrent vei-
strekningen rundt øya. Og alt
dette skal hales ombord og
hver eneste makrell plukkes av.
Riktignok brukes kraftblokk,
men mye må gjøres for hånd.

UNGDOMSFORENINGEN

Nå står kapellet foran oppussing utvendig. Etter flere dugnads-kvelder er nå bygget malt fra øverst til nederst. Det gjenstår noe arbeide med kirketårnet, som også skal gjøres. Arbeidet i Ungdomsforeningen har gått jevnt med møter og fester - ved siden av Ungdomsgruppe og Yngres.

Utlodningen var fredag 28. mars, og det kom inn ca. 10.000 kroner. Ungdomsgruppa stelte til regefest hvor de selv sto for hele opplegget. G. Ousland har vært og hatt et par møter, og ellers har det vært møter hver onsdag med taler fra en eller annen misjonsgrein, eller et vanlig bønnemøte. Organist Paulsen hadde en salmekveld i april. Vi hadde også en vårfest med bløtkaker. Taler her var sokneprest Selvik og diakon Andersen med frue fra Vågsbygd sang.

Det er videre satt opp to turer til sommeren. En utflukt til Landøy 15. juni, med avgang Farestad kl. 14.00. Og så blir det også den årlige fisketuren i jnni-juli. I tillegg kommer søndags-skoleturen som i år går til Lyngdal jordbruksskole den 1. juni.

Fredag 21. mars var det faste-gudstjeneste, og søndag 16. mars var det den årlige menighetsfesten. Vi refererer til årsmeldingen som ble lest av formannen Eilif Christensen: Det har vært holdt 23 gudstjenester siste år, ett gudstjenestelig møte, to musikkandakter + menighetsfest. Det var døpt tre barn siste år. Fire var døde. Ni unge ble konfirmert i Mandal kirke. Av offer og kolekter var det kommet inn kr. 16.221. Menighetsrådet har hatt 6 styremøter, derav ett sammen med Ungdomsforeningen. Det ble i fjor opprettet et orgelfond, etter at det var gitt en enkeltgave på kr. 5000.- Fondet har nå øket til kr. 15.000. På festen ble det spurt om det ikke gikk an å danne en kirkering for å samle mere penger til fondet.

Det var ellers en gild fest. Begge våre prester var med som talere, Stensager og Hallingstad. Som sangere var Randi Frøysland og Anne Berit Try med.

Vi vil ellers nevne at etter henstilling fra menighetsrådet blir det i vår konfirmasjon her på øya søndag 4. mai. Menighetsrådet vil også forsøke å skaffe midler til kjøp av konfirmasjonspapper.

Fra s. 3 - drivgarnsfisket.

Å sitte på baugen i flere timer i stampesjø og blåst, er så visst ingen fornøyelse, og når maneideren kommer i tillegg er det bare ikke morro. Når en har plukket av noen tusen makrell, da er fingrene nokså stive, for ikke å snakke om ryggen. Med mye fisk kan det bli middagstider, og senere enn det før alt er losset og folkene kan få litt søvn før de igjen stevner ut på havet til en ny natt med slit og kav. Tenk på det når makrellen surrer i panna, og spis denne havets delikatess med andakt.

MAKRELLFISKET PÅ SØRLANDET.

Drivgarnsfisket etter makrell på Sørlandet foregikk i min barndom med en skøyte fra Skjernøysund og en fra Farestad. I den senere tid fikk skøytene motor. De hadde 3.manns besetning og omkring 100 garn. Fisket begynte sist i april og fortsatte til makrellen kom inn i fjordene omkring 17. mai.

Det fisket jeg nå skal beskrive er sikkert lite kjent, og var heller ikke av den størrelsesorden at det betydde noe for folk flest. Til å begynne med var det så vidt jeg vet bare min eldste bror og jeg som drev dette fisket. Jeg deltok i det bare to sesonger. I motsetning til det store makrellfisket om våren, foregikk sistnevnte fiske om høsten. Årene var 1917 og 1918. Min bror og jeg hadde en Farsundsskjekte på 17 fot. Som fremkomstmiddel brukte vi årer og seil. Vi reiste ut om ettermiddagen ved 16-17 tiden med åtte garn ombord. Kursen ble satt østover. Vi seilte eller rodde ut Oddefjorden og satte til havs fra Odd og så langt at vi så land. Når vi var kommet tilstrekkelig langt til havs og det begynte å mørkne, satte vi garnene ut. Utenfor kysten går strømmen alltid vestover. Når vi hadde fått garnene i sjøen, reiste vi masten og hengte opp lykten. Vi lå jo omtrent midt i skipsleden, og vi måtte derfor passe godt på for ikke å bli pårent av de store båtene. Når lykten var kommet på plass strekte vi et tau fra forstavnen til et stykke opp på masten. Over tauet la vi seilet og under seilet la vi oss for å få en liten blund. Ut på natten kokte vi kaffe i en gryte som vi satte på kant og hang kjelen over. På grunn av rullingen måtte vi som regel holde kjelen på plass. Når været var noenlunde bra stod garnene i sjøen til litt over midnatt. Vi hadde da drevet et godt stykke mot Ryvingen. Etter å ha fått garnene opp satte vi kursen mot Mandal med fangsten. Vi fikk som regel mellom 50 og 80 kg makrell hver natt. Fisken var bestilt av rikfolk i Mandal. Vi fikk kr. 2.- pr. kg og hver makrell veide ca. 9 hg. Det var således et lønnsomt fiske, men svært risikabelt. Når vi hadde fått de åtte våte garnene inn, var det ikke så meget av båten over vann.

Året etter hadde vi fått en ny 19 fots båt med Sleipner motor på 3 1/2 hk. Denne motoren var for øvrig den første som ble laget på Malmø etter at Sjøstrand hadde etablert sin motorfabrikk der. Den første høsten vi hadde den nye båten, fortsatte vi makrellfisket som før. Nå var vi forresten ikke lenger allene, idet svigerfar til min bror og den yngste sønnen hans også hadde anskaffet seg ny båt med motor omtrent på samme størrelse som vår. Vi dro derfor som regel ut i følge og fisket i nærheten av hverandre. -- En natt vi hadde reist ut fra Odd og satt garnene, begynte det å bli noe skummelt. Bølgene ble høyere og vinden økte. Etter en stund mente broren min at vi burde ta opp garnene. Jeg syntes det var ergelig å avslutte fisket før det nesten hadde begynt. Vi ventet derfor en stund, men så tok vi til å dra garnlenken inn. Vi hadde såvidt fått inn det siste garnet da sjøene begynte å slå inn i båten, og vi hadde vår fulle hyre med å holde den flytende. Det blåste kraftig og vi måtte bare se å komme oss under land. Det var mørkt. Idet vi satte kursen mot land hørte vi brøl fra folk som sikkert var i havsnød. Vi viste at den andre båten lå et stykke lenger vest og vi forsto at brølene kom fra ombord i denne båten. Min bror mente vi fikk snu og forsøke å hjelpe de nødstedte. Imidlertid var det mørkt og båten var nesten like meget under som over vann. Vi måtte derfor bare se å berge oss selv. Da vi kom hjem og skulle fortøye båten, fikk vi se den andre båten lå trygt ved bryggen. Det var karene i den andre båten som hadde skreket ned til oss at vi fikk se til å komme under land.

Einar Stjernesund.

EN FARLIG TUR.

Min eldste bror og jeg hadde i lengere tid fisket med garn ved Ballastskjørene. Vi satte garnene rundt selve skjæret, men vi hadde også et garnsett på båen på nordsiden av skjæret, omtrent halvveis mot den nærmeste holmen.

17. mai 1919 satte det inn med storm fra sydøst. Vi var selvfølgelig reddet for redskaper som vi hadde stående ved Ballastskjørene. Vi ventet til ut på formiddagen med å dra ut for å redde det som kunne reddes. Det blåste så sterkt at vi måtte kjøre motorbåten mest i ly av holmer og øyer. Jeg satt ved roret og bror min skulle holde seg klar til å dra opp garnene. Da vi var kommet så langt at vi ikke lenger hadde ly av holmer, forsøkte jeg å holde båten mest mulig opp mot vinden og bølgene, som etter hvert hadde økt kraftig. Vi kom omsider frem til garnene som stod på Nordbåen. Min bror fikk tak i dobben og begynte å hale inn tauet. Han stod helt foran i båten for at denne skulle ligge best an mot bølgene. Jeg hadde min fulle hyre med å holde båten opp mot vinden, og jeg var så opptatt av dette at jeg ikke var klar over hva som skjedde rundt meg. Min bror hadde halt inn slakken på tauet, men så viste det seg at garnlenken hadde satt seg fast i bunnen. Han halte imidlertid i håp om at det skulle løsne. Det gjorde det ikke. Mens han hadde halt inn så meget han kunne kom en stor sjø og hevet båten høyt i været. Min bror klarte ikke å slippe tauet i tide og i det båten hevet seg løp det tauet han allerede hadde i båten ut og han fulgte med ut i sjøen. Det hele gikk så fort at jeg ikke merket hva som foregikk. Jeg merket bare at jeg var alene i båten, men plutselig fikk jeg se en hånd som grep tak i esingen. Jeg slapp roret og styrtet frem til midt i båten og fikk tak i bror min. På en underlig måte fikk vi ham ved felles anstrengelser opp i båten igjen. Det hele hadde foregått så fort at han nesten ikke var blitt ordentlig gjennomvåt. Alt videre forsøk på å redde flere garn ble oppgitt. Vi mistet redskap for mange penger den uværnsnatten, men vi var glade for å ha kommet fra det med livet i behold. Vi turde ikke fortelle mor hva som hadde hendt. Uværet var så kraftig at drivgarnsskøytene fra Flekkerøy søkte nødhavn ved Lindesnes.

DA GJERT VAR LOS.

En dag Gjert og datteren Søvrine dro hummerteiner ved Stusøy hadde en hollandsk skønnert kommet inn Mannefjorden og inn i Vestfjorden. Den klarte ikke å komme til havs igjen ved egen hjelp. Gjert ble pralet og gikk ombord som los. Søvrine ble igjen i sjekta og ble tatt på slep. Været var forholdsvis pent med lett bris fra sydvest. Gjert valgte å føre skipet gjennom Stjernesund. Vi så skuten komme i pen fart østover. Grethe, mor til Søvrine, sto på bryggen og så det store skipet kom seilende med Søvrine på slep. Grethe satte i å rope: "Søvrine, Søvrine". Hun var redd noe galt skulle skje med datteren og mannen. Alt gikk imidlertid bra helt til Gjert skulle styre skuten gjennom det trange løpet ved Hågansodden. Da gikk det ikke bedre enn at fartøyet gikk i fjellveggen så flisene føyk av skipssiden. Skipet stoppet ikke opp, men fortsatte tvers over fjorden og tørnet mot Smedodden med babord side. Det ble heller ikke her sittende fast og fortsatte oppover Nordfjorden. Da Gjert og Søvrine kom hjem senere på dagen fikk vi vite at Gjert hadde loset skuten ut Oddefjorden og ut i åpen sjø. Siste del av turen hadde forløpet uten vanskeligheter.

Einar Stjernesund.

Er
vei
øya
var
her
ge o
buke
stede
Også
mindr
god de
igjen
steder

SMÅNYTT FRA ØYA

17. MAI.

Dagen var helt fin, fra tidlig morgen til sene kveld. Bris fra øst om formiddagen og vindstille utover ettermiddagen og kvelden, og temperaturen lå på 23-24 grader. Kan ikke huske lignende 17. mai-år.

Badelivet i Kjødna hadde begynt en uke tidligere, og i dag 18. mai var det så å si fullt badeliv i sjøen - selv om temperaturen i vannet ikke er på topp, ca. 14 grader, men varmen på land er desto større. Båtlivet er også i full gang. I de siste helgene har mange dradd ut til holmer og skjær for å slappe av i solen. Det er også i år blitt noen tilvekst i småbåtflåten her ute. Men tilbake til Grunnlovsdagen. Den ble feiret på tradisjonelt vis med tog fra Valvik kl. 12.30. Så stampet vi oss i varmen fram til Juvika hvor Guttekorpsaspirantene møtte opp og marsjerte først i toget fram til kapellet. Her var det kransnedleggelse ved minnestøtten ved Jostein Handal. Videre var det gudstjeneste kl. 14.30 ved res. kap. Hallingstad og kapellet var helt fullsatt. Så var det bevertning og deretter idrettsleker av forskjellig slag for barna. Is og brus ble det god avsetning på. Til slutt var det premieutdeling for de som var med og deltok i de forskjellige konkurranser. En alle tiders 17. mai-dag.

Om sur nedbør og blåveis.

Er sur nedbør grunnen til at blåveis og liblomst minker her på øya? Mens det for 15-20 år siden var en masse blåveis mange steder her ute, må en nå lete både lenge og vel for å finne en liten bukett, og på flere av de gamle stedene er den helt borte. Også av liblomst er det blitt mindre, selv om det ennå er en god del av denne fine blomsten igjen noen plasser, er det flere steder den nesten er borte. Men

hva er årsaken? På Østlandet er det ennå mye blåveis, har selv sett og snakket med folk om dette. De mener at den ikke minker på disse kanter av landet, de mener også at der er mer kalk i jorden på Østlandet som gjør dette. Jeg leste også i et naturblad at blåveisen må ha kalk for å stå i mot den sure nedbøren og det kan hende at også liblomsten må ha kalk. Har noen av leserne en forklaring eller et godt råd, så kom med det til Skjernøyposten før både blåveis og liblomst går samme veien som ørreten i Farestadkjødna som den sure nedbøren tok livet av for noen år siden. Da ble også mange andre vann fisketomme på Sørlandet. -----

Det ble holdt årsmøte i Skjernøy Handelslag i april. Omsetningen lå på vel 800.000. Det er en viss stigning fra forrige år, men ikke nok for å sikre en tilfredsstillende økonomi. Utgiftene er store og slike små forretninger sliter hardt med økonomien. Som vi nevnte sist, er det nå lagt om til selvbetjening og betjeningen er skåret ned så mye som mulig. Det synes som om dette hjelper, men det er vanskelig å få se den fulle virkning før etter nok et driftsår. Det burde absolutt være betingelser for en forretning her ute og det ville være et stort savn for mange om den måtte innstille. Styret, med form. Torgeir Berge, har lagt ned et stort arbeid for å rasjonalisere driften, og vi sender så gjerne videre hans anmodning om å støtte helhjertet opp om butikken. Bare på det grunnlag kan den holdes gående. Bestyreren, Bjarne Byremo, med sin frue Ingjerd, gjør en god jobb for å oppnå et bra resultat. Ut av styret gikk i år Egil Jacobsen og Herman Syvertsen og inn kom Leif Jenssen og Åse Bornøy. Fra før står Torgeir Berge og Pål Kjellin. Det er bestemt å lage en brygge

langs forsiden av butikken for å gjøre det lettere for båtfolk å komme til. -----

Også Skjernøy Vel har hatt årsmøte. Her ble det i år formannskifte da Eilif Christensen overtok etter Reimert Berge. Det ble vedtatt å stille en del penger til disposisjon for idrettsplass i Blødekjør i Valvik. Det er penger som Velet har hatt øremerket for idrettsanlegg, men det har til nå skortet på et sted å være. Så får vi håpe at det kan gå i orden med dette anlegg i den nære framtid. -----

Som kjent er det fortsatt rednings-skøyta "Olav Ringdal jr." som ligger stasjonert her. Det er Eilif Christensen og Walther Svendsen som deler skipperjobben hver sin måned. (Det er altså to sett mannskap som har fri en måned om gangen). I tillegg til Eilif er det tre mann til fra øya som er ombord på skøyta, nemlig: Per Syvertsen, Tom Abrahamsen og Harald Liseth. Disse tre er maskinfolk. Noen ganger kan det ligge flere skøyter side om side. Gjerne er det båter som skal eller har vært i oppdrag andre steder. Slik var det søndag 27. april. Da lå det i tillegg tre av de små hurtiggående båtene som skulle stasjoneres østenfor for sommeren. Det var: Ragni Berg, Nanki Bergesen og Odd Fellow. -----

Det vil bli skrevet en "søgebok" fra distriktene her, bl.a. fra Skjernøya, av lærer (og historiker) Paul Sveinall, Øyslebø. Han har gransket sløktene så langt tilbake han kan komme, men trenger tilleggsopplysninger som ennå er sperret i kirkebøkene, (ca. i dette århundrede). For å skaffe disse opplysningene er noen her fra øya blitt bedt om å hjelpe til. De har fått tildelt hver sin gård og vil i løpet av sommeren og høsten prøve å få tak i disse opplysningene. Hver familie vil nok få besøk og de anmodes om på beste måte

å være behjelpelige. -----

En ettermiddag i april da arbeidsfolk og rutebussen var på vei til øya, fikk både bilførere og passasjerer se et skjeldent syn, for midt på veien ved Homsvika stod tre store elger. Bilene måtte stoppe og bruke hornet før de hoppet av veien og lusket inn i skogen. Et vakkert syn av skogens konge. -----

Det vil bli satt opp en ny omformer for fjernsyn på Lauvåsen (heia oppforbi Bergsdalen) på Olav F. Berges eiendom. Antennemasta vil bli ca. 45 m. høy for å kunne dekke behovet på Vesterøya. Så vil vi håpe at seerforholdene vil bli helt utmerkede både på Skjernøya og distriktene rundt omkring. --

Det er blitt opprettet fuglereservat på Slettingen, Store Vengelsholmen og sydlige del av Skjøringen. Hellersøy, som også var med i planen, er holdt utenom. Det er også satt opp skilt med "Ilandstigning forbudt i tiden 15. april til 15. juli. At det vil være til hjelp for å verne fuglelivet på de holmene tror vi nok, men så spørs det om de måkearter som her kommer på tale trenger noen vernetiltak. -----

Det blir foretatt flyfotografering over distriktene her i vår, for å merke grensene mellom de forskjellige eiendommer. Dette var gjort for en del år siden så det er helst nye eiendommer som er aktuelt å merke av denne gangen. De har vært helt ute på Kråga og Hjelmen og malt merker, sannsynligvis for å ha noen faste punkter å gå ut fra. For også de forskjellige holmer vil bli fotografert. -----

Det var altså konfirmasjon i Skjernøy kapell søndag 4. mai. Kapellet var helt fullsatt, ja det var vel ikke en eneste plass

ledig og været viste seg fra sin beste side. Og konfirmantene var altså: Geir Abrahamsen, Lena og Elinor Winje, Dyrstad. Trond Abrahamsen og Synnøve Christensen, Valvik. Thorn Henrik Jenssen, Nedre Farestad. Randi Gundersen, Ytre Farestad og Reidun Berge, Berge. Vi vil med dette ønske dem velkommen inn i de voksnes rekke, og ønske dem en lys og god framtid. -----

Det har vært konfirmasjon i Skjermøy kapell også tidligere. Siste gang var visstnok i 1954 da Karin (f. Gabrielsen), Allis (f. Berge) og Anna (f. Aalvik) ble konfirmert. En ønsker nå å gjøre det til en fast ordning her ute. -----

Skjermøyfolk arbeider i de forskjelligste yrker. Også på boreplattformene ute i Nordsjøen er de med. Nå vil Odd Berge (sønn til Olga og Edgar Berge) også prøve seg der. Han skal reise til Frankrike for å utdanne seg til såkalt Wire-line operatør for arbeide på boreplattformer.

Arbeidet der ute kan være risikofyllt, som den store ulykken der ute nettopp vitner om. Ingen bosatt på Skjermøya ble berørt, men sønn til Margith Pedersen (f. Christensen, Ytre Farestad), Tore Pedersen omkom i den ulykken. Han var bosatt i Mandal, var gift og hadde to barn. -----

Familien Øydneskleiv, som har bodd på Skjermøya i noen år, har solgt huset sitt bak kapellet og flyttet til Mandal. Huset er nå kjøpt og overtatt av Kåre Hjort, som tidligere har bodd i Kristiansand. Han arbeider i oljebransjen ute i Nordsjøen. Vi ønsker Kåre Hjort med frue Vigdis og deres to barn, Kenneth 6 og Silje 1/2 år velkommen til vår øy og håper de vil trives her ute. -----

Påsken i år ble fin. Vinteren hadde holdt på helt fram til lørdag før Palmesøndag. Til da

hadde det vært frost så å si i ett. Men da var også vinteren slutt. Påsken ble solrik og varm og en kunne se snøen sank for hver dag. Det var som å våkne opp av dvale. På kapellet var det møte Skjærtorsdag og gudstjeneste Langfredag og 2. påskedag. Også i pinsa var det mye sol, men det blåste en sur og kald vestavind. Det var gudstjeneste 2. pinsedag med helt fullsatt kapell. Flere hyttefolk og turister tar veien til kapellet når det er gudstjeneste der og det synes vi er veldig hyggelig. To barn ble døpt denne pinsedagen. Foreldre: Rita og Per Tønnes Solvang, Dyrstad (Rita er datter til Ruth Dyrstad). Barnets navn: Line. - Bjørg Sylvi og Steinar Greipsland. Barnets navn: Ronny. Bjørg Sylvi er datter til Bjarne og Sylvia Christensen. De bor foreløpig i Mandal, men holder og bygger hus i Valvika. Vi gratulerer samtlige foreldre.

Vi vil på det hjerteligste gratulere Jonas K. Gabrielsen som fyller 85 år den 18. juni. --

Også Reimert Berge har begynt å ale opp oksekalver. Han kjøper dem små og har dem i ca. 1 1/2 år før han selger dem. Det var sikkert mulighet for flere her på øya til å drive med dette, om de bare ville ta seg tid og arbeide til dette. Reimert Berge er, så vidt vites, den første som har hugget tømmer av egen produksjon for salg. Det var blitt noen mektige grantrær som var plantet for mange år siden. Han solgte det på 'på stuv' og hadde således lite arbeide med det selv. -----

Fiskeryrket kan være et farefullt yrke mange ganger, også på større fartøyer. Det fikk Jarl Pedersen fra Nedre Farestad erfare tidlig i vår. Han var med fiskekutteren "Eldorado" av Mandal som drev med garnfiske ute i Nordsjøen. Grytidlig en morgen i mørke og snøkav kjørte

de på grunn utenfor Haugesund. Båten krenget sterkt over og tok inn vann, så det var intet annet å gjøre enn å gå fra borde, og ikke lenge etter gikk båten ned. Heldigvis var det båter i nærheten så alle mann ble reddet, men de mistet alt de hadde ombord. Det var sikkert en nifs opplevelse som lett kunne ha fått et mer tragisk utfall. Men Jarl har ikke tatt skrekken av det og han er nå med en Flekkerøyskøyte på drivgarnsfiske. -----

Så ønsker vi Brenda og Svein Walvick og deres lille sønn Endre velkommen til Skjomenya. De flyttet i mai inn i nytt hus ved snyplassen på Dyrstad. Svein er båtbygger og driver båtbyggeri sammen med sin far John i Mandal.

Da den nyombygde store passasjerbåten "Norway" var i Oslo trengte den mange arbeidsfolk for å bli helt ferdig til den skulle settes inn i ordinær cruise fart. Fra A/S Elektrisk i Mandal og Kr. sand skulle de ha 12 elektrikkere og blandt dem var Sigurd Syrstad og Svein Berge. Det var meningen at de skulle være med på turen over til New York, men da det ble vanskelig med lugarplass måtte de gå i land i South Hampton i England. Det måtte sikkert ha vært en opplevelse å være med en tur med verdens største passasjerbåt, men nå ble de altså snytt for størstedelen av turen. Men de fikk da en ide om hvordan en slik koloss tar seg ut fra innsiden. --

Drivgarnsfisket har hittil gått ganske bra og fartøyene, med folk fra øya, hadde ca. 20 tonn til pinse. -----

Norvald er tilbake i redaksjonen etter sitt opphold i hovedstaden. Vi sier hjertelig takk til hans søster Irene for den hjelp hun gav oss i hans fravær. -----

Vi er kommet til tampen av mai og vi er også kommet til veis ende med denne utgaven. Den varmen vi hadde tidligere har forlatt oss og vi har hatt en del sur og kald vestavind de siste dagene. Det har regnet litt i dag og vi håper at denne tørken er over for denne gang. Vi vil med dette ønske alle våre lesere en riktig god og fin sommer. -----